

COMENCEM L'ADVENT: PREGUEM AMB SANT IGNASI CONVERSIÓ AL MÓN

LA COMUNICACIÓ

L'inici de la conversió és una experiència de solitud i d'aïllament.

Ja a Loiola, apareix en Ignasi la primera brotada de vivència comunitària de la fe, "converses" sobre coses de Déu.

Ignasi no era entès en coses espirituals i mostrava fervor en la seva parla i una gran voluntat de progressar en el servei de Déu. Era una conversa en la que no solament els altres en cercaven profit, sinó també el mateix "pelegrí"... malgrat que rares vegades els seus interlocutors arribaren a satisfer-lo. (EP 137)

Tenia gran avidesa d'enraonar sovint de coses espirituals i de trobar persones que en sabessin parlar. S'apropava el temps que ell havia pensat marxar cap a Jerusalem... (AB 34)

No pogué trobar persones que l'ajudessin tant com desitjava. ... Per tot això, un cop embarcat i fora de Barcelona va perdre tot aquest neguit de cercar persones espirituals. (AB 37)

Es pot, doncs, ben dir que el camí recorregut per Iñigo és "de la conversió a la conversa".

La conversa es el mètode de comunicació que utilitza el pelegrí. Una conversa sempre a disposició i molt creativa, ininterrompuda que no cau en tòpics ni rutines. S'hi dedica amb cos i ànima; va creant-se un art propi de conversa espiritual [...] té uns quants punts de fons que són les constants de totes les converses [...] a mida que es va voltant de companys i el grup esdevé més estable, va també aflorant al costat de la conversa individual la conversa comunitària (EP 138)

I què prediqueu, doncs?

Nosaltres, diu el pelegrí - no prediquem, sinó que parlem familiarment amb alguns de coses de Déu, per exemple després de dinar amb algunes persones que ens criden.

Però -diu el frare- ¿de quines coses de Déu parlem? Això es el que voldria saber.

Parlem -diu el pelegrí- ara d'una virtut, ara d'una altra, lloant-les; ara d'un vici, ara d'un altre, reprenent-los.

Vosaltres no teniu estudis -diu el frare- i parlem de virtuts i vicis i d'això només se'n pot parlar d'una d'aquestes dues maneres: o bé per estudis, o bé per l'Esperit Sant. (AB 65)

AJUT A LES ÀNIMES

Hem copsat ja el desig de fer el bé al pròxim unit íntimament amb la conversa. Però aquesta ajuda al pròxim no es limita solament a l'àmbit de la conversa... és part substantiva de la seva més íntima experiència espiritual. (EP 138-139)

Aquell espanyol amb qui havia conviscut al començament i se li havia gastat els diners, sense tornar-los-hi, se n'anà a Espanya... El pelegrí va saber que estava malalt per una carta que li va escriure i li van entrar desigs d'anar a veure'l i ajudar-lo. També pensava que en aquella avinentesa podria guanyar-lo, perquè deixés el món i s'entregués del tot al servei de Déu. (AB 79)

I és per poder ajudar millor les ànimes que decideix estudiar. Aquest desig permanent d'apostolat dirigirà ja sempre més els seus passos i també serà l'origen de les incomprendiments, processos, presons i sentències absolutories. (EP 139)

Durant el temps de l'empresonament de Salamanca no li faltaven els mateixos desigs que tenia d'ajudar a les ànimes i per això d'estudiar primer i de reunir alguns companys animats del mateix ideal i de conservar els que ja tenia. (AB 71)

CONVERSIÓ AL MÓN

Però, vora el Cardener, "totes les coses li semblaven noves" i no solament és introduït en les profunditats de Déu, sinó també en les profunditats del món. Les coses de la terra ja no li semblaven fatalment rebutjables: tot pot servir per a ajudar les ànimes, tot pot ser integrat en la construcció del Regne de Déu, si hom sap descobrir-ne el sentit. Amb una penetració sintètica i brillant expressa Torras i Bages aquest doble

Una altra vegada se li representà en l'enteniment amb gran alegria espiritual la manera com Déu havia creat el món, com si veïés una cosa blanca de la qual sortien alguns raigs i com si Déu en tragués foc. Aquestes coses, però, no sabia explicar-les ni es recordava prou bé d'aquelles notícies espirituals que, en aquell temps Déu li imprimia en l'ànima.

A Manresa mateix, on s'estigué gairebé un any, quan

moviment de l'esperit d'Ínigo:

“Estudiem el decret de l'Altíssim: primer, transformant l'home de món en home de Déu; segon, essent l'home de Déu instrument per a transformar el món en regne de Déu”. (EP140)

començà a ser consolat per Déu i veié el fruit que feia a les ànimes amb el tracte, abandonà aquelles extremitats d'abans i es tallava ja ungles i cabells. I un dia, oint Missa en aquell poble en l'església d'aquell monestir, quan s'elevava el corpus Domini, veié amb els ulls interiors una mena de raigs blancs que baixaven de dalt. (AB29)

Finalment, dels *Exercicis* flueix de manera connatural un estil cristià de viure que no cerca Déu solament en l'oració, la litúrgia, la vida d'església o l'apostolat, sinó que tracta de “trobar Déu en totes les coses” ... (EP140)

Todos se esfuerzen en tener la intención recta... siempre pretendiendo en ellas puramente el servir y complacer a la divina bondad por si misma... Y sean exhortados a menudo a buscar en todas cosas a Dios nuestro Señor, apartando, cuanto es posible, de sí el amor de todas las criaturas por ponerle en el Criador de ellas, a Él en todas amando y a todas en Él, conforme a su santísima y divina voluntad (C288)

I, encara, en aquest compromís enmig de l'agitació de la vida del món, hom no haurà de limitar-se a l'ús dels mitjans sobrenaturals, ans haurà d'emprar àdhuc els naturals, puix Déu és “no solament l'autor de la gràcia, sinó també de la natura” i l'hem de glorificar “amb el que ell dóna com a Creador, que són les coses naturals, i amb el que dóna com a autor de la gràcia, que són les coses sobrenaturals”. (EP140)

Para la conservación y el aumento no solamente del cuerpo en lo exterior de la Compañía, pero aún del espíritu de ella, y para la consecución de lo que pretende, que es ayudar a las ánimas para que consigan el último y supernatural fin suyo, los medios que juntan el instrumento con Dios y le disponen para que se rija bien de su divina mano, son más eficaces que los que le disponen para con los hombres (C813)

El do d'una vida nova que Déu ha fet a Ignasi, s'ha tornat do de Déu als altres. Pot haver-hi fita més alta per a un *pelegrí* de Déu? Encara més, la llum esclatant que irradia el *pelegrí* és també un anunci ple d'esperança: a tots ens ha estat atorgat un do semblant. (...)“Aquesta manifestació de l'Esperit és donada a cada u en ordre al bé del conjunt” (1Cor 12,7). (EP140)

El primer punto es traer a la memoria los beneficios recibidos de creación, redención y dones particulares, ponderando con mucho afecto, cuánto ha hecho Dios nuestro Señor por mí, y cuánto me ha dado, de lo que tiene, y consecuentemente el mismo Señor desea dárseme en cuanto puede según su ordenación divina... (E 234)

POSSIBLES CANTS

- **Tu ets qui ens crida** i amb silenci venim
- **Que n'és de bo** confiar en el Senyor i esperar en el Senyor
- **Vine a la terra**, Déu salvador!/ sigues per als homes llum d'un nou jorn. (1) Vine a tallar la violència/ vine a corregir els errors/ vine a curar la indignència/ vine a allunyar tantes pors (2) Vine i mostra'ns el teu rostre/ vine a vessar el teu amor/ Vine i dissipa els miratges/ vine a habitar els nostres cors (3) Vine a establir la justícia/ vine a ensenyar-nos la pau/ Vine i desperta'ns del somni/ vine a refer l'home nou.
- **Vine Pare dels pobres**/ omple tots del teu amor
- **Vulgueu mostrar-nos** oh Senyor/ la immensitat del vostre amor/ Amén, amén/ Veniu Senyor, veniu Senyor.
- **El Senyor és aquí** i ens dóna la pau/ l'esperança per sempre/ la fe i l'amor
- **Déu és veu infinita**/ i el cor del meu cor/ Déu és veu infinita / i el cor del meu cor

---

ⁱ SIGLES EMPRADES: **EP** El Pelegrí. Autobiografia de Sant Ignasi (Rambla); **AB** Autobiografia de Sant Ignasi; **E** Llibre dels Exercicis de St. Ignasi; **C** Constitucions de la Companyia de Jesús.